నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో ఈ నెలనుంచి కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ రాత్రి అలివేలుకి కడుపు నొప్పి వచ్చింది. హుటాహుటిన 'ప్రభుదేవ్' ఆస్పత్రిలో చేర్పించారు. ప్రభుదేవ్ ఆస్పత్రి ముఖ్యమంత్రిదని చాలా కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలుసు. దాని సూపరెంటెండెంట్ డాక్టరు రామానుజం ముఖ్యమంత్రి వ్యాపారభాగస్వామి. కిడ్నీ విభాగం డాక్టరు. అతడే ఆపరేట్ చేశాడు. గంట తరువాత ఆమె మరణించింది. కడుపు నొప్పికి కిడ్నీ డాక్టరు ఆపరేషనేమిటి అన్న అనుమానం వద్దు. కిడ్నీలు ఖరీదైనవే కదా. ఆపరేషన్ అయ్యాక మరణిస్తే పోస్ట్-మార్టం ఉండదు కదా.

ఆవిధంగా ఆంజనేయులికి మీసాల్రాజా ఆపద్బాంధవుడయ్యాడు. అయితే ఇది అక్కడితో ఆగలేదు. అలివేలు మరణించిన కొన్ని రోజులకి మీసాల్రాజా వెళ్ళి కౌసల్యని కలుసుకున్నాడు.

ప్రాణాలు రక్షించినందుకు అమలాపురం పాలకోవా పెట్టి ఆదరించింది.

"నీ కన్నా చిన్నవాడిని అక్కయ్యా. నీకు చెప్పేటంత అనుభవం లేదు. అయినా నాలుగు మాటలు చెబుతాను. బావ నీ గురించి ఎప్పుడూ చెపుతూ ఉంటాడు. '... పెళ్ళయిన కొత్తలో పావుకిలో నడుముతో పావురంలా ఉండేది, పాతికేళ్ళ క్రితం

ఆపరేషన్ జరిగాక ఈమూ-బర్డ్ లా తయారైంది. దాంపత్యానికి పనికిరావట్లేదు' అని బాధపడ్డాడు. నీకు తెలియనిది ఏముంది? ప్రజల కోసం పని చేసే వారికి కోరికలు ఎక్కువుంటాయన్నది జగమెరిగిన సత్యం కదా. బావకేమో కోరిక ఎక్కువ. మా అక్క మీద మోజు పడ్డాడు. దాని పాపపు కోరికకి భగవంతుడు తగిన విధంగా శిక్షించాడనుకో. ఇప్పుడు ఆ స్థానం ఖాళీ అయింది. ఆ 'స్థానపు' ఆస్థానంలోకి మరో అలివేలు రాకుండా ఉండాలంటే కొన్ని విషయాలు నువ్వు చూసీ చూడకుండా వదిలేయాలి“

“ఏ విషయాలు?” అమాయకంగా అడిగింది.

“నీ ప్రాణానికి ప్రమాదం రాకుండా ఉండేవి”

“నాకేమీ అర్థం కావట్లేదు.”

“ఇంత దూరం వచ్చాక ఇక దాచేది ఏముంది అక్కా. రాజకీయ నాయకులకి 'కడుపులో ఆకలి కన్నా కడుపు క్రింద ఆకలి ఎక్కువ' అన్నాడు నాభ్యానందస్వామి. బావకి శృంగారంపై మక్కువ ఎక్కువ. నువ్వు దానికి పనికిరావు. అందుకని ఆయన మొహం మీద ముసుగేసుకుని చిలక్కొట్టుడు కొట్టాలి. కానీ ఒకప్పట్లా కాదు. ఇప్పుడు ఆయన ముఖ్యమంత్రి. మరోవైపు ప్రతిపక్షం బలంగా ఉంది. బయటపడితే కుర్చీకే ప్రమాదం. ఏమి చేసినా రహస్యంగా చేసుకోవాలి. నువ్వు కాస్త చూసీ చూడకుండా ఊరుకుంటే మిగతా విషయాలన్నీ నేను చూసుకుంటాను. సతీ సుమతి పుట్టిన దేశంలో పుట్టినదానివి. ఇంతకన్నా ఏమి చెప్పను?” అన్నాడు.

అతడు నర్మగర్భంగా చెప్పింది ఆమెకి పూర్తిగా అర్థం కాలేదు కానీ, అలా చేస్తే తన ప్రాణానికి భయం లేదన్న విషయం మాత్రం అవగతమై, 'సరే' అన్నది.

తన భార్యతో మీసాల్రాజా చేసిన రాయబారానికి ఆంజనేయులు అమితంగా సంతోషించాడు. భయపడుతూ బయటకు వెళ్ళటం కన్నా, ఇంట్లోనే మరో పడగ్గది ఏర్పాటు చేసుకోవడం సులభం కదా. రాజభవన్ లలో ఎంతమంది ఆ ఏర్పాట్లు చేసుకోవటం లేదు?

ఆలోచన బావుంటే, అది చెప్పిన వాడు అంతరంగికుడు అవుతాడు. అప్పటి నుంచీ మీసాల్రాజా అతనికి ఆ విధంగా కుడి భుజమూ, ఎడమ చెయ్యీ అయ్యాడు. బావ అమ్మాయిల పిచ్చిని అతడు తీరుస్తూ ఉంటాడు. దానికి ప్రతిగా బావమరిది పనులని ఆయన చూసీ చూడనట్టు వదిలేస్తూ ఉంటాడు.

ఏదైనా అనుకోని ప్రమాదం జరిగితే రక్షించటానికి చాణుక్య ఎలానూ ఉన్నాడు. మరీ కష్టమైతే తప్ప మీసాల్రాజా ఏమీ కోరడు. ఆరోజు చాణుక్య భుజాలు పట్టుకుని మీసాల్రాజా కోరిన కోరిక అటువంటిదే. 'ఎల్లమంద' చావు వార్త తన చెవిన పడాలని..!

-13-

ఆస్పత్రి నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఆమె తండ్రి వైపు చూస్తూ కూర్చుని ఉంది. ఆయన ఈలోకంలో లేడు. కోమాలోంచి ఎప్పుడు బయట పడతాడో తెలీదు. బ్రెయిన్–డెడ్? ఇంకా చెప్పలేం అంటున్నారు డాక్టర్లు. మరో ఆస్పత్రిలో ఇనస్పెక్టర్ ధర్మారావు ఉన్నారు. వెన్నెముక విరిగిందట. ఇక జీవితాంతం పడక మీదేనట.

తండ్రికి బ్రెయిన్ ఆపరేషన్ ప్రమాదమని ఒక డాక్టరూ, ఆపరేషన్ చేస్తే స్పృహలోకి వస్తాడని మరొకరూ అన్నారు. ఆపరేషన్ చెయ్యాలా వద్దా?

చేస్తే బ్రతికి బయటపడే చాన్సు పది శాతం అంటున్నారు డాక్టర్లు.

'స్ట్రాంగ్ మెడిసిన్' నవలలో ఇలాంటి పరిస్థితే ఉంటుంది. ఎదురుగా పేషెంట్. మరో గంటలో ఆపరేషన్. సర్జన్ ఎదురుగా ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన ఇద్దరు డాక్టర్ల రిపోర్టులు ఉంటాయి. పేషెంట్ కాలు మీద వ్రణం కేన్సరని, కాలు మొత్తం తీసెయ్యకపోతే ప్రాణం పోతుందని ఒక రిపోర్టూ; కేన్సరు కాదనీ, తీసేస్తే అనవసరంగా కాలు పోతుందని మరొకరి రిపోర్టూ ఉంటాయి. ఆపరేషన్ చెయ్యాలా వద్దా నిర్ణయించుకోలేని సందిగ్ధ స్థితి.

ఇక్కడా అలాంటి స్థితే. కానీ... ఆపరేషన్ చేస్తే ప్రాణాలకి ప్రమాదమా? కాదా? అని కాదు. చెయ్యాలా వద్దా అని. ఒకవేళ ఆపరేషన్ జరిగి ప్రమాదం నుంచి తండ్రి బయటపడినా, వెంటనే పోలీసులు తీసుకుపోతారు.

కోమాలో ఉండటమే మంచిది.

ఎంత దౌర్భాగ్యం.

తండ్రి కోమాలోనే ఉండాలని కోరుకోవటం..!

ఆమెకు దుఃఖం వస్తోంది. తండ్రంటే అంత ఇష్టం. తండ్రి తప్ప ఇంకేమీ అవసరం లేదు.

కొన్ని విషయాలు తలుచుకుంటే ఆమెకే ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. తను ఇప్పటివరకూ ఒక్కసారి కూడా కుర్తా, పైజమా వేసుకోలేదంటే ఎవరూ నమ్మరు. ఎప్పుడూ వంటికి నిండుగా చీర, చేతులకి మట్టి గాజులు. ఎందుకు? ఎందుకంటే, తండ్రికి తను అలా కనపడటం ఇష్టం కాబట్టి.

చిన్నప్పుడే తల్లి పోవటంతో ప్రతి పనీ తండ్రి మెచ్చుకోలు కోసం చెయ్యటం అలవాటుగా మారింది. ఓణీ కట్టుకున్నా, ముగ్గులేసినా అంతా తండ్రి కోసమే. అవన్నీ తనకి ఇష్టం లేదని కాదు..! ఇష్టమూ లేదు. అయిష్టమూ లేదు. తండ్రికి ఇష్టం కాబట్టి తనకి ఇష్టం. అంతే.

తనకి ‘ఫాదర్–ఫిక్సేషన్’ ఉన్నది. అందులో ఏమీ సందేహం లేదు. ‘...నా తండ్రి ఒక నడుస్తున్న లైబ్రెరి. అంత జ్ఞానమూ, తెలివీ, క్రమశిక్షణ, నిజాయితీ ఈ ప్రపంచంలో ఇంకెవరికీ ఉండదు’ అన్న ఐడియల్–హి భావం; ‘భర్త’తో సహా అందర్నీ తండ్రితో పోల్చి చూడటం; తాము ఈ రోజు ఇలా ఉండటానికి కారణం తండ్రి అనుకుంటూ, ప్రతిక్షణం వాళ్ళనే తలచుకుంటూ ఉండటాన్ని “ఫాదర్ ఫిక్సేషన్” అంటారు. ఇది ఆడపిల్లల్లో ఎక్కువ ఉంటుంది. జీవితాంతం తండ్రితో కలిసి బ్రతకరు కాబట్టి దీనితో ఇబ్బందులు వచ్చే స్కోపు తక్కువ..!

మైకేల్ జాక్సన్‌లాంటి గాయకులూ, ఆటగాళ్ళు, నటులూ మొదలైన బయటి వ్యక్తుల మీద ఉండే ఫిక్సేషను ప్రమాదకరం. వారు దైవాంశ సంభూతులని నమ్మటం. రక్తపు బొట్లు, కటౌట్లు ఈ విభాగం. ఇదే ఫిక్సేషన్ అపాయకరమైన స్థితిలోకి వెళితే దాన్ని ‘ఎరిటోమానియా’ అంటారు. ఈ వ్యాధి ఉన్న స్త్రీ, బాగా పేరు ప్రఖ్యాతలున్నవాడు, లేదా డబ్బున్నవాడు తనని ప్రేమిస్తున్నాడన్న భావనతో, అతడితో వివాహం జరిగినట్టు, గర్భం దాల్చినట్టు కూడా “మనస్ఫూర్తిగా” నమ్ముతుంది. జయప్రద, శ్రీదేవిలాంటి వారు తనతో కొంతకాలం కాపురం చేశారన్న భ్రాంతి కూడా ఈ వ్యాధికి ఉదాహరణ. స్వజాతికి సంబంధించినంత వరకూ ఇది మరోరకం ఫిక్సేషన్. నా గురువు ట్రంప్ అనుకుని అక్కడ ట్రంప్‌కి ఒంట్లో బాగులేకపోతే ఇక్కడ తిండి మానేయటంలాంటివి ఇలాంటి మానసిక రుగ్మతలకి ఋజువులు.

అయితే వేదరవళికి సంబంధించినంత వరకూ ఈ ఫిక్సేషన్ థియరీ పూర్తి నిజం కాదు. ఆమెది స్ప్లిట్ పెర్సనాలిటి. ఇంట్లో ఒకలా, బయట ఒకలా... ఆమె వ్యక్తిత్వం ఇలా రెండు రకాలుగా ఎదిగింది. శాస్త్రి లేశమైనా కోపఛాయ లేనివాడు, అపకారికి కూడా అపకృతి తలపెట్టని వాడు. రవళి అలా కాదు. కోపం, పగ, కసి మిళితమయిన అతివ. దీనికి ఉదాహరణగా ఒక సంఘటన చెప్పుకోవచ్చు.

కాలేజీలో చేరిన రెండో రోజు అది. ర్యాగింగ్ చాలా హారిబుల్‌గా ఉంది. అప్పటికి ఆమె చిరాకు తారాస్థాయిలో ఉంది. చిన్న సంఘటనతో అది అగ్నిపర్వతంలా బ్రద్దలైంది. కాంటిన్లో భోజనం చేస్తుంటే సీనియర్స్ వచ్చారు. రవళి పక్కన కూర్చున్న అమ్మాయిని పేరు అడిగారు. “సారమ్మ ” అని చెప్పింది.

“సరమ్మా?” ఐరావతం లాంటి లావుపాటి అమ్మాయి మొహం చిత్రంగా పెట్టి అడిగింది. మరో అమ్మాయి, “సమ్మక్క ఎక్కడ?” అంది. అందరూ గొల్లున నవ్వారు.

“పూర్తి పేరు?” అడిగింది ఐరావతం.

“బేడజంగం సారమ్మ ”

“బెదిజమ్మామా? అదేం పేరు? ఏం కులమే నీది?”

ఆ అమ్మాయి మాట్లాడలేదు. తలవంచుకుని కూర్చుని ఉంది.

హాస్టల్లో కూడా ఖరీదైన నెక్లెస్ వేసుకున్న నియో-రిచ్ అమ్మాయి "నువ్వు తిన్న కంచంలో రేపు మేము తినాలా?" అన్నది. ఈ లోపులో మరో పొట్టి జుట్టు అమ్మాయి బ్యాగ్ లోంచి చిన్న సీసా తీసి ఆ అమ్మాయి తింటూన్న అన్నంలో పోసి 'తినవే' అంది. సారమ్మ సందిగ్ధంగా అన్నం కెలుకుతూ ఉండిపోయింది. రవళి కల్పించుకుని "ఏమిటది?" అని అడిగింది.

"నీకెందుకే? అన్నట్టు నువ్వే కులం?"

"ముందది చెప్పండి. అమ్మాయి కంచంలో పోసింది ఏమిటి?" గద్దించింది రవళి.

"గోమూత్రం. ఏం? నీకూ పోయాలా?" ఎగతాళిగా అన్నది ఐరావతం. భోజనం ముందు కూర్చున్న సారమ్మ ఇబ్బందిగా చూస్తోంది. పొట్టి జుట్టు అమ్మాయి సారమ్మ తల వెనుక చెయ్యి వేసి, "తినవే" అంటూ మొహం ముందుకు నొక్కింది. సారమ్మ కంటి నుంచి నీటి చుక్క అన్నంలో పడటం రవళి కంట పడింది. కుర్చీలోంచి విసురుగా లేస్తూ, "ర్యాగింగ్ అంటే ఇలాగే ఉంటుందా? ఇది ర్యాగింగ్ కాదు. శాడిజం" అంది కోపంగా.

"వచ్చి రెండు రోజులు కాలేదు. రెచ్చి పోతున్నావు. నువ్వెవరే?"

"మూడేళ్ళ క్రితం మీరూ జూనియర్సే. గెలవటానికి ఇంకేం లేనివారే మీలా తయారవుతారు. ఐడెంటిటి క్రైసిస్" అన్నది రవళి కోపంగా.

"అబ్బో. మాకు తెలియని ఇంగ్లీపీసు మాట్లాడుతున్నావే. ఏమన్నావ్? మళ్ళీ అను" ఐరావతం రవళి భుజం పట్టుకుని ముందుకి లాగుతూ అంది.

"ఐడెంటిటి క్రైసిస్"

"అంటే?"

"భుజం వదులు"

"భుజమేగా పట్టుకున్నాను. ఇంకా పక్కన పట్టుకోవాలా?"

"వదులు – అని చెపుతున్నాను"

"ఏం? పక్కది బాయ్-ఫ్రెండు నొక్కేదా?" అంది ఐరావతం. అందరూ నవ్వేరు. నియో-రిచ్ అమ్మాయి రవళి మెడ క్రింద చూపుడు వేలితో రాయబోయింది..

అప్పుడు కొట్టింది రవళి. ఎంత బలంగా కొట్టిందంటే, చెంప చెళ్ళుమన్న శబ్దం క్యాంటీన్ హాలంతా ప్రతి ధ్వనించి ఒక్కసారిగా హాలు నిశ్శబ్దం అయిపోయింది. రవళి కామ్ గా తిరిగి కుర్చీలో కూర్చుంది.

ఈ హఠాత్ పరిణామానికి సీనియర్లు విస్తుబోయారు. ముందుగా తేరుకున్న ఐరావతం.

“ఎంత ధైర్యమే నీకు. మా మీదే చెయ్యి చేసుకుంటావా?” అంది.

రవళి మాట్లాడలేదు.

“ప్రిన్సిపాల్‌కి చెప్పి టి.సి. ఇప్పించకపోతే...” అనబోతూ ఉంటే రవళి మళ్ళీ కుర్చీ వెనక్కి తోస్తూ ఒక్క ఉదుటన లేచి, “టి.సి. ఇప్పిస్తావా? మాకు టి.సి ఇప్పిస్తే, ర్యాగింగ్ చేసినందుకు నీకేమి ఇప్పించాలి?” అని అరిచింది.

ఎదురుచూడని ఈ దాడికి సీనియర్సు స్థబ్దులయ్యారు.

“ఆ అమ్మాయి తల మీద చెయ్యి వేసింది ఎవరు? కులం పేరు చెప్పి అన్నంలోకి నొక్కింది ఎవరు? పద. పోలీస్ స్టేషనుకి వెళ్లి తెలుసుకుందాం”.

“మా వాళ్ళతో చెప్పి....” ఐరావతం మాట పూర్తి కాలేదు. రవళి రెచ్చిపోయింది.

“నీకే కాదు. నాకూ ఉన్నారు మా వాళ్ళు. ఒక్కదాన్ని ఉన్నప్పుడు నన్ను కొట్టిస్తే, ఒక్కదానివే ఉన్నప్పుడు నీ మొహం మీద ఆసిడ్ పోయటం నాకూ కష్టం కాదు.”

“చూసుకుందాం” అన్నది ఐరావతం.

“తప్పకుండా. కాలేజీలోనా – బయట జంక్షన్లోనా ? నీ ఇష్టం”

జూనియర్స్ సంభ్రమంగా చూస్తున్నారు. సీనియర్స్ అవాక్కయ్యారు. ఐరావతం ఏదో అనబోతూ ఉంటే “చేసిన గొడవ చాలు. ఇక ఆపండి” అన్న మాటలు వినపడి తల తిప్పి అందరూ అటు చూశారు.

సన్నగా రివటలా ఉన్న కుర్రాడు అక్కడ నిలబడి ఉన్నాడు. (అతడు పోస్ట్-గ్రాడ్యుయేటు స్టూడెంటు సత్య అనీ, యూనియన్ ఆక్టివిటీస్‌లోఎక్కువ పాల్గొంటూ ఉంటాడనీ తరువాత తెలిసింది). టేబిల్ దగ్గరకి వచ్చి సారమ్మ తో, “లే పాపా. ఇంకో కంచం తెచ్చుకో. ఇది గోమూత్రమూ, కోడి మూత్రమూ కాదు. మామూలు నీళ్ళు” అని ఐరావతం (ఆమె పేరు మాలతీ లతాంగి అని తరువాత తెలిసింది) వైపు తిరిగి “ఏమి? అంతేగా" అన్నాడు. ఐరావతం మాట్లాడలేదు.

“ప్రిన్సిపాల్‌కి తెలిసిందంటే అందర్నీ సస్పెండ్ చేస్తాడు. రండి పోదాం” అన్నాడు. అతడు వెళ్తూంటే, నలుగురూ అతడిని అనుసరించి వెళ్ళిపోయారు. రవళిని చూసి వాళ్ళు భయపడినట్టు స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. అందరూ వెళ్ళిపోయాక రవళి సారమ్మ ని, “ఏ వూరు మీది” అని అడిగింది.

“ఆదిత్యపురం”

రవళి సంభ్రమంగా "అరె. మాదీ ఆ ఊరే. ఎక్కడ ఉంటారు?" అని అడిగింది.

"అంబేద్కర్ నగర్. మీరు నాకు తెలుసక్కా. మాస్టారిగారి అమ్మాయి కదా. మా అన్నయ్య ఎల్లమంద యూత్ మెన్ అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంటు. మీకు తెలుసా?"

"లేదు. పేరు విన్నాను"

"నాదో చిన్న డౌట్. అడగనా"

"తప్పకుండా"

"జంక్షన్లో చూసుకుందాం అన్నారు. ఏ జంక్షన్? మిమ్మల్ని చూస్తే అలా కనపడటం లేదు. నాక్కూడా చెప్పరా. మీకంత ధైర్యం ఎలా వచ్చింది?"

"బాలకృష్ణ సినిమాలు చూస్తే వచ్చింది" నవ్వేసింది రవళి. సారమ్మ కూడా ఆ మూడ్ నుంచి బయటపడ్డట్టు, 'థ్యాంక్స్ అక్కా' అంది రిలాక్సింగ్‌గా. ఆ సంఘటన అలా ముగిసింది.

ఎన్నికల సమయంలో అతడు రవళిని రెండోసారి కలుసుకున్నాడు. "ఆ రోజు క్యాంటీన్లో మీ పక్షాన మాట్లాడానని సీనియరు అమ్మాయిలందరూ నామీద కక్ష గట్టారు. ప్రెసిడెంటుగా నిలబడుతున్నా. నన్ను గెలిపించే బాధ్యత మీదే" అన్నాడు చిన్న పిల్లాడిలా.

"తప్పకుండా" అంది రవళి. అంతే కాదు. జూనియర్స్ అందర్నీ కూడగట్టి, అన్ని ఓట్లూ అతనికే పడేటట్టు చూసింది కూడా. పెద్ద మెజారిటీతో గెలిచాడు. థ్యాంక్స్ చెప్పటానికి వచ్చినప్పుడు, "నిజంగా మీ వెనుక ఏదైనా రౌడీ బ్యాచి ఉందా అండీ?" అని అమాయకంగా ప్రశ్నించాడు.

ఆమె అర్థం కానట్టు చూసింది.

"అన్న... తమ్ముడు... బాబాయ్.." అని అంటూంటే, అతడు దేని గురించి మాట్లాడుతున్నాడో అర్థమై కంగారు పడి "అబ్బే. అదేం లేదండీ. *'మనిషిని చూసి పులి ఎంత భయపడుతుందో, పులిని చూసి మనిషి కూడా అంతే భయపడతాడు'* అని మా నాన్నగారు అంటూ ఉంటారు. ఏదో ఆవేశంలో అలా వచ్చేసిందంతే" అన్నది.

అతడు అనుమానంగా, "మీరు రివర్సులో చెప్పినట్టున్నారు" అన్నాడు. నాలుక్కర్చుకుని "అదే.. అదే..." అంటూ నవ్వేసింది.

ఆ సంవత్సరం ప్రభుత్వంవారు స్టడీ టూర్ అరేంజ్ చేశారు. విద్యార్థి పది శాతం, గవర్నమెంటు తొంభై శాతం ఖర్చు భరించే ఏర్పాటుతో, ఫిన్లాండ్ వెళ్ళటానికి ప్రతిక్లాసు నుంచీ ఒక ఫస్టు మార్కు స్టూడెంటుని సెలెక్ట్ చేశారు★. పి.యు మార్కుల ఆధారంగా ఆమె సెలెక్ట్ అయ్యింది. పాస్–పోర్టు విషయంలో అతడు సాయం చేశాడు.

అక్కడికి వెళ్లే ముందే ఆ దేశం గురించి ఆమె చేసిన హోమ్–వర్క్ అతడిని అబ్బురపరిచింది. ప్రతీ చిన్న పనినీ ఆమె నూరుశాతం మనసు పెట్టి చెయ్యటాన్ని గమనించాడు. దేశపు విద్యార్థుల ఇంటరాక్టివ్ ఉపన్యాసాలలో ఫిన్లాండ్ దేశపు గొప్పతనం చెప్పి వారి మనసులు చూరకొన్నది.

"సోవియట్ యూనియన్, జర్మనీ లాంటి రెండు పెద్ద దేశాల మధ్య అతి చిన్నదేశం మీ ఫిన్లాండ్. ఆ రెండు దేశాల మధ్యా రెండో ప్రపంచయుద్ధం జరుగుతున్న సమయంలో, ఫిన్లాండుకి ఒక చిత్రమైన, దురదృష్టకరమైన స్థితి సంభవించింది. ఏ దేశమైనా, శత్రు భూభాగం మీద యుద్ధం జరగాలని కోరుకుంటుంది. అప్పుడు ధన, ప్రాణ నష్టం తన దేశానికి కాకుండా ఆదేశ ప్రజలకు జరుగుతుంది. ఫిన్లాండ్‌ని ఆక్రమించుకుంటే, జర్మనీతో యుద్ధం తమ సరిహద్దులో కాకుండా అక్కడ జరుగుతుందని ఎత్తు వేసి, రష్యా మీ దేశాన్ని ఆక్రమించుకోవాలని చూసింది. మీదేశ సైనికుడు ఒకడికి, రష్యన్ సైనికులు వంద. అదీ నిష్పత్తి. చాలా సులభంగా మీ దేశాన్ని గెలవచ్చనుకుంది. కానీ ఆ యుద్ధంలో మీ సైనికులు పదివేలమంది మరణిస్తే, రష్యన్ సైనికులు దాదాపు లక్షమంది మరణించినట్టు అప్పటి రష్యన్ నేత కృశ్చేవ్ స్వయంగా వప్పుకున్నాడు. అదీ మీ సైనికుల గొప్పతనం."

చప్పట్లు. "ప్రపంచంలోని దాదాపు అన్ని దేశాలు మిమ్మల్ని గౌరవిస్తాయి. మాట మీద నిలబడటం మీ దేశ ప్రజలకు భగవంతుడిచ్చిన గొప్ప వరం. పిల్లల చదువు విషయంలో ఫిన్లాండ్ నెంబర్ వన్..." ఇలా సాగింది ఆమె ఉపన్యాసం. ఆ తరువాత ఆ పిల్లలకి భారతదేశం పట్ల సుహృద్భావ అభిప్రాయం ఏర్పడటం కోసం మన నాయకుల గురించీ, సైనికుల గురించీ చెప్పింది.

"మీ లాగే మా సైనికుల అంకిత భావం కూడా గొప్పది. మా ప్రధాని లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి మిలిటరీ హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళినప్పుడు యుద్ధంలో ఒక సైనికుడి పక్కన కూర్చుని తలమీద చెయ్యి వేసి 'బాధపడకు. తొందరలోనే నయమవుతుంది' అన్నారట. "నేను బాధ పడుతున్నది గాయాల గురించి కాదు సర్. భారత ప్రధాని వస్తే లేచి నిలబడి సెల్యూట్ చేయలేకపోతున్నందుకు" అన్నాడట. ఆ మాటలకి ఆయన కదిలిపోయారు. చాలామంది మా నాయకులు నిస్వార్థపరులు. మా మాజీ ప్రధాని శాస్త్రిగారికి స్వంత కారు కూడా లేదు. తన పిల్లల్ని బస్సులో వెళ్ళమని ఆదేశించాడు ఆయన. మా ఇంకో ప్రధాని మొరార్జీ దేశాయ్ కి పదవీ కాలం ముగిసే సమయానికి స్వంత ఇల్లు కూడా లేదు. మా స్వతంత్ర నాయకుడు సర్దార్ వల్లభాయ్ పటేల్ ప్రముఖ లాయర్ అయి ఉండీ, మరణించే సమయానికి బ్యాంక్ అకౌంట్ కూడా లేదు. స్వతంత్ర ఉద్యమానికి ఇచ్చేసాడు." ఇలా సాగింది ఆమె ఉపన్యాసం.

★ 1965 ప్రాంతంలో కొన్ని సెలెక్టివ్ కాలేజి విద్యార్థులకి ప్రభుత్వం ఇలా భారతదేశ యాత్ర ఏర్పాటు చేయటం జరిగింది.

బహుశా అప్పుడే అతడు ఆమె ప్రేమలో పడి ఉంటాడు.

ఆ సంవత్సరం మ్యాగజైనుకి ఇద్దరూ కథలు వ్రాశారు. ప్రొఫెషనల్సుని వదిలేస్తే, కథలు సాధారణంగా రచయిత జీవితానుభవాల నుంచీ, అభిప్రాయాల నుంచీ వస్తాయి. రవళి వ్రాసిన కథలో కుర్రవాడి తండ్రి చిన్నతనంలోనే చనిపోతాడు. అతడే తమ్ముళ్ళని చదివిస్తాడు. అక్క చెల్లెళ్ళ పెళ్లి చేస్తాడు. తల్లిని ప్రాణంగా చూసుకుంటాడు. ప్రేమకి మించింది లేదన్న ప్రవచనానికి ప్రతీకగా ప్రభాతం నుంచీ వృద్ధాప్యం వరకూ అవివాహితుడు గానే ఉండిపోతాడు. దానికి ప్రథమ బహుమతి వచ్చింది.

సత్య కథ గమ్మత్తుగా ఉంటుంది. తమ ప్రేమకి పెద్దలు వప్పుకోకపోవటంతో ఒక అబ్బాయీ అమ్మాయీ ఆత్మహత్య చేసుకుందామనుకుంటారు. హోటల్ రూములో కూల్ డ్రింకులో విషం కలుపుకొని తాగుతారు. గంట గడిచినా ఇద్దరూ బతికే ఉంటారు. అసలు విషయం తెలిసాక అబ్బాయి, "ఏమనుకోకు. ప్రేమ పట్ల నీ నమ్మకాన్ని పాడు చేయటం ఇష్టంలేక నీకు విషం కలిపి ఇచ్చాను" అంటాడు. అమ్మాయి, "నేనూ అంతే. నువ్వు నన్ను నీ ప్రాణంకన్నా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నానని చాలాసార్లు చెప్పావు కదా. ఆఖరి క్షణం 'ప్రేమపట్ల నమ్మకం'తో చచ్చిపోతావని హోటల్‌కి వచ్చానే తప్ప చావాలని కాదు. కూల్ డ్రింక్ తాగలేదు. క్షమించు" అంటుంది. ఆ పై ఇద్దరూ ఎవరిళ్లకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారు. బహుమతికి కాదు కదా, సాధారణ ప్రచురణకు కూడా ఈకథ నోచుకోలేదు.

అతడు ఆమెను అభినందిస్తూ, "అయితే ఒక మాట. మీరు ఒక అందమైన నీటి బుడగ లో ఉన్నారు. కుటుంబం కోసం అంత త్యాగం చేసేవాళ్ళు ఎవరూ లేరు. బయటకొచ్చి ప్రపంచాన్ని చూడండి" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వి "అవును. బలమైన అభిప్రాయాలు ఉన్నవాళ్ళకి బయటి ప్రపంచం కనపడదు కదా" అంది. ఆమె తన బలహీనతని వప్పుకుంటోందో, తన మీద జోకు వేస్తోందో అతడికి అర్థం కాలేదు. అయినా అభిప్రాయం మార్చుకోవటం ఇష్టం లేనట్టు, "మనుష్యులు బ్రతికే విధానం వేరు, బ్రతకాలనుకునే విధానం వేరు. సెంటిమెంట్లతో జడ్జీలని కొట్టి మీరు బహుమతి సంపాదించారు. అవునా కాదా? మీరే చూడండి. ధనిక దేశాలవాళ్ళు పెట్టే నవలల పోటీల్లో బీదలపాట్లకే బహుమతులు వస్తాయి. డబ్బున్నోళ్ళకి బీదోళ్ళ జీవితం ఒక వినోదం. అలా అని అపార్థం చేసుకోకండి. నాకేమీ జెలసీ లేదు" అన్నాడు.

"మీకు జెలసీ ఉన్నదని నేను అనుకోవటం లేదు. నిజం" అంది.

"అంత గట్టిగా ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు?"

"మీరు యూనియన్ ప్రెసిడెంటు. తలచుకుంటే బహుమతి తెప్పించుకోవటం కష్టం కాదు. సాధారణ ప్రచురణకి కూడా మీ పరపతి వాడుకోలేదంటే మీకు జెలసీ ఎందుకు ఉంటుంది?" అంది.

"మనం పెళ్లి చేసుకుందామా?"

ఆమె షాక్ అవలేదు. మాట్లాడలేదు కూడా.

"ఇంత హఠాత్తుగా ఇలా అడుగుతున్నానని ఏమీ అనుకోకండి. ఇంకో ఏడాది స్నేహం చేసి, అప్పుడు అడగటం కన్నా ఇదే బెటరు అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

"మంచి పని చేశారు" అంది.

"అయితే ఓకేనా?" అన్నాడు అతడు ఆశగా.

"కాదు. వెంటనే అడిగి మంచి పని చేశారంటున్నాను. మీరే ఉద్దేశ్యంతో స్నేహం చేస్తున్నారో అర్థం కాక నేనూ, నా మనసులో ఏముందో తెలియక మీరూ ఏడాది దాగుడుమూతలు ఆడుకోవటం కన్నా అడగటం మంచిదయింది కదా. పోతే, నేను మాగ్జయిన్‌కి వ్రాసిన కథే నా జీవితం. నేను నా తండ్రితోనే ఉండాలి. నా చెల్లి నాతోనే ఉండాలి. కాబట్టి ఈ వివాహం జరగదు".

"వాళ్ళిద్దర్నీ మనతోనే ఉంచుకుందాం"

"మానాన్నగారి సంగతి మీకు తెలీదు. ఆ ఊరు దాటి ఆయన రాడు. ఇంకొకరి పంచన బ్రతకటం ఆయనకి ఇష్టం ఉండదు. ఆయన కోసం నేను అదే పల్లెటూర్లో ఏదైనా టీచరు ఉద్యోగం చేస్తూ సెటిల్ అవ్వాలి. మరోవైపు నా చెల్లి... "

"మీరింత బ్రిలియెంట్ అయ్యుండీ ఆ పల్లెలో... "

"ప్లీజ్. ఇక ఈ టాపిక్ వదిలెయ్యండి మాస్టారూ. మనం ఎంతసేపు వాదించుకున్నా ఇది తేలేది కాదు" అన్నది. అంతే. అక్కడితో ఆ సంభాషణ ముగిసిపోయింది. ఆ తరువాత అతడు ఢిల్లీ వెళ్ళాడని తెలిసింది. రెండేళ్ళకి వివాహ పత్రిక వచ్చింది.

కార్డు మీద చిన్న చిత్తరువు వేసి అభినందన కార్డు పంపింది.

దూరంగా యమునా తీరం. ఇసుక తిన్నెలు. ముందు కృష్ణుడు. వెనుక రాధ. బొమ్మ క్రింద రెండు ముచ్చటైన వాక్యాలు వ్రాసింది.

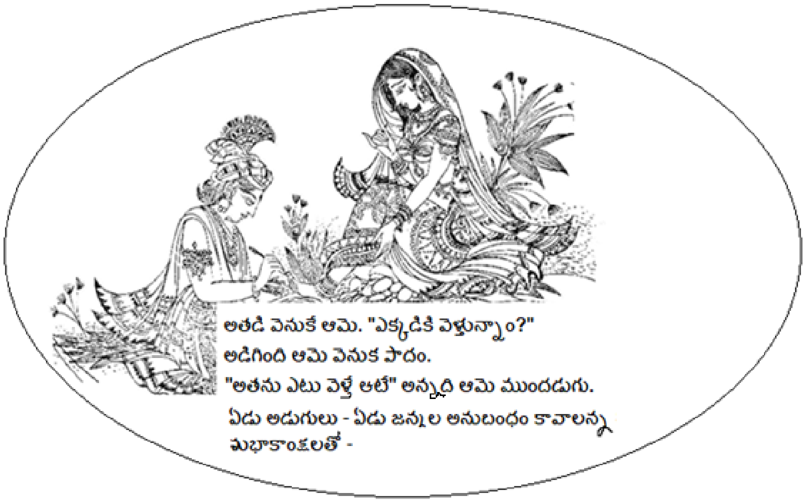

అందగానే అతను ఫోన్ చేశాడు. “ఇప్పుడైనా చెప్పు. ఆ పెళ్లి కాన్సిల్ చేస్తాను. మనం చేసుకుందాం”.

“అంత సీను లేదులే నా దగ్గర”.

“నీలో అంత సీను ఉన్నదో లేదో చెప్పాల్సింది నేను కదా”

“ఉంటాను” అని ఆమె ఫోన్ పెట్టేసింది. ఆ అధ్యాయం అక్కడితో ముగిసింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments